

[Munch-Petersen.]

ca. 8½ Mill. Kr., hvilket ogsaa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen som Ordfører for Venstre fremhævede som en af Grundene til, at Venstre var Tilhænger af det foreliggende Lovforslag. Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen følgende, som jeg med Formandens Tilladelse vil citere:

„Jeg kan nemlig ikke se rettere end, at der i Lovforslaget sættes flere Begrænsninger for Hjælpens Størrelse, end der er i den nugældende“.

Og endvidere:

„Altsaa, det, man yder til dem, som ikke er forsikrede, kan normalt ikke overstige, hvad Folk kan faa, hvis de har været forsikret gennem Aldersrenteforsikring, Invaliditetsforsikring o. s. v. Saa vidt jeg kan se, findes der ikke nogen lignende Bestemmelse i den nuværende Lovgivning; jeg har ikke kunnet finde noget i Hjælpekasseloven, der begrænser den Hjælp, der kan ydes, i den Grad, som der her bliver Tale om Begrænsning.“

Endvidere:

„saa vidt jeg har kunnet sætte mig ind i Lovforslaget, er der i alt væsentligt kun Tale om Udgiftsforøgelse ved Bidragene til Enkebørn, Enkemænds Børn og forældreløse Børn, og jeg kan ikke se, hvorledes en Forhøjelse af denne Hjælp skulde kunne i væsentlig Grad forringe Befolkningens Lyst og Trang til at klare sig selv.“

Altsaa her fremhæver den ærede Ordfører for Venstre netop, at denne Lov betyder Besparelser, Tilpasning, Nedskaering, at den kun for ganske enkelte begrænsede Kategoriers Vedkommende betyder Forøgelse af Udgifterne, men i Virkeligheden betyder en Tilpasning af disse Udgifter. Derfor er der med Rette af de tre Regeringspartier stillet det Spørgsmaal til det konservative Folkeparti, hvorfor det dog ikke vil være med til denne Socialreform, som man jo har udtalt sig saadan en lille Smule velvilligt om ved første Behandling, saa at det i hvert Fald har kunnet formodes, at man eventuelt vilde være med.

Princippet er netop de gamle Principper, de Principper, som lyder paa Hjælp til Selvhjælp, altsaa de Principper, at hvis man selv yder til sin sociale Forsorg, kan man ogsaa faa nogen social Forsorg, naar man kommer i Trangssituation, og altsaa, at det er Arbejderklassen, den arbejdende Befolkning i det hele taget, der skal betale den sociale Forsorg, hvilket ogsaa kommer til Udtryk i det næste Lovforslag, som er opført paa Dagsordenen i Dag. Gennemgaar

man de enkelte Bestemmelser, vil man se, hvordan disse Tanker kommer til Udtryk. Det er Skønsprincippet, der ligger til Grund. Man har altsaa henvist til Kommunernes større eller mindre Velvillie. Der er en Række Begrænsninger opad til i Hjælpen. Der er Bestemmelser om, at Hjælpen ikke maa være større end visse nærmere bestemte Beløb, men der er ingen Bestemmelse om, hvor lille Hjælpen maa være; det afhænger udelukkende af Skøn, afhænger af Kommunernes større eller mindre Velvillie, og den tror jeg nok, at de, der trænger til denne sociale Lovgivning, efterhaanden har en Del Erfaring om. Der nedsættes et socialt Udvalg, som netop skal udøve dette Skøn, som er underordnet de kommunale Raad, Kommunalbestyrelserne; og altsaa ikke en Gang mere er selvstændig valgt, saadan som Hjælpekassebestyrelserne tidligere har været, og derfor maaske i endnu højere Grad, hvis det er muligt, vil tage Hensyn til Kommunernes økonomiske Bæreevne, altsaa tage Hensyn til, at man skal yde saa lidt som paa nogen Maade muligt.

Man gaar ud fra, at der efter denne Lov vil blive Brug for at anbringe mange Mennesker paa Arbejdsanstalter; og det er ogsaa naturligt, at der maa blive det. Naar man afskaffer Hjælpekasserne, naar man indskrænker Hjælpen, som man gør det, til disse ganske bestemte Tilfælde, vil en Række Tilfælde, selv af dem, som nu ikke har Fattighjælps Virkninger, komme ind under Fattighjælpen. Derfor vil man ogsaa faa Brug for alle disse Arbejdsanstalter, som man skal have efter denne Lov. Man paa-byder derfor Kommunalbestyrelserne at sikre Kommunerne Ret til at disponere over Plads paa kommunale Arbejdsanstalter, og man vil tvinge de trængende til at arbejde ogsaa udenfor Kommunernes Grænser, for slet ikke at tale om dem, som er anbragt paa Arbejdsanstalterne og er underkastet disses Reglementer, og som ogsaa kan komme til at arbejde for private. Man ved jo, hvordan Forholdene er paa disse Arbejdsanstalter, hvordan Lønninger, Indtægter er der, at de ligger langt under de almindelige Indtægter, at det netop er Tvangsarbejde, idet man tvinger Arbejderne til at arbejde under et Slavereglement.

I Stedet for den tidligere Hjælpekassehjælp træder jo, udover ganske enkelte Tilfælde, det, som man nu kalder Kommunehjælp, hvilket er det samme som det, man tidligere betegnede som Kommunegæld. Dette tidligere Udtryk var for saa vidt mere dækkende, som det netop drejer sig om en Gæld, som man paadrager sig overfor